

for deres Folk, der stemmer med § 46 i Loven af 1ste April 1887, om Brændevinsbrænderne, hvad den højtærede Minister allerede har gjort opmærksom paa. Efter Loven af 1887 skulle jo Brændevinsbrænderne betale Bøder for de Overtrædelser, som begaas af deres Folk, og dernæst skulle Folkene selv betale Bøder. Principalens Ansvar for hans Folk er en Sætning, der er fastslaaet i vor BestaatiingsLovgivning, og det er ikke noget nyt, naar det nu her paa ny foreslaas i Loven om Bestaatiingen af Bryggerierne. Det samme gælder ligeledes, hvad der er anført om, at man vilde tillade det offentlige Opshyn at snuse i Bryggerierne. Jeg har tidligere fremhævet, at det er noget, der allerede finder Sted i stort Omfang i Brændevinsbrænderierne. Det er ganske interessant at se, hvorledes det ærede Medlems Kritik fra forleden Dag har virket; det ærede Medlem for Stænderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) stiller nu Vædringsforslag om, at i Bryggerierne skal Opshynet kun kunne komme paa en vis Tid af Dagen, men ikke hele Døgnet, — ret som om der ikke alt eksisterede en Lov, hvorefter Opshynet kan komme til enhver Tid af Døgnet i Brænderierne og kunne komme ikke blot i Brænderiløsløbet, men tillige kan forlange at komme ind i Beboelsesrummene, uden at der behøver at foreligge en Retskendelse, saaledes som naar der er Tale om almindelig Husundersøgelse. Altsaa ogsaa med Hensyn til dette Punkt falder enhver Kritik af det foreliggende Forslag bort, naar man blot vil sammenholde det, der foreslaas, med hvad, vi allerede have. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds søgte at forsvare sine Bemærkninger om Afsoningen i Forslagets § 18 dermed, at han havde sin Rundskab fra en anden. Jeg skal ikke komme ind paa denne Undskyldning, men vil kun holde mig til det, at han her i Tinget har anset i stærke Toner over, at Forslaget foreskriver Afsoning uden at bestemme, hvorledes den skulde foregaa, saaledes at der skulde kunne blive Spørgsmaal, om der ikke kunde anvendes Fængsel paa Bånd og Brød; han fremhævede, at det i ethvert Tilfælde var usikkert, hvilken Art Fængsel der kunde blive Tale om, og han søgte fremdeles i Dag at gøre gældende, at det virkelig var et usikkert Spørgsmaal. Maa det være mig tilladt for at vise, hvor dristig det ærede Medlem er i sine Paa-stande, og tillige for at godtgøre, at Vædringsforslaget under Nr. 30 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds er i allerhøjeste Grad overflødig, at oplæse et Par Linier af Loven af 16de Februar 1866,

som overskrives „Lov om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager“. Denne Lovs § 1 er saalydende: „Naar noaen, der ifølge Dom eller Kendelse udenfor kriminelle Sager eller ifølge Forlig eller Dyrighedsbresolution har at udbrede en Strafbøde, ganske eller til Dels undlader at betale samme, bliver det ikke betalte Beløb, uden at det først skal forløges inddrevet hos ham, at affone med simpelt Fængsel“, og saa kommer Afsoningsstalaen. Det er altsaa den almindelige Regel, som kommer til Anvendelse alle Begne, hvor ikke det modsatte udtrykkelig er foreskrevet. Naar man saa dertil lægger den Omstændighed, som burde være bekendt for det ærede Medlem, at der i Landstingsudvalgets Betænkning fra i Fjor, som findes i Rigsdagstidenden Tillæg B. Sp. 274, udtrykkelig gøres opmærksom paa, at man har fundet den almindelige Afsoningsstala for uanvendelig i dette Tilfælde, hvor Bøderne ere saa høje, og har foreslaaet en anden og højere Afsoningsstala — naar man lægger disse to Ting sammen, saa kan der fornuftigvis ikke næres den ringeste Tvivl om, at der i det foreliggende Lovforslag, hvor der er Tale om Afsoning, kun tænkes paa Afsoning med simpelt Fængsel. Naar man finder noget, der er saa soleklart som dette, tvivlsomt, indser jeg ikke, hvorledes man overhovedet vil finde Lovbestemmelser klare. Maaſte jeg maa tilføje, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds nævnedde et andet æret Medlem i denne Forsamling som sin Hjemmelsmand, en udmærket Jurist, saa veed jeg jo ikke, hvorledes de vedkommende Bemærkninger kunne være faldne. Man kan henkaste en Tvivl, men selv om det var en Bemærkning, der virkelig kunde give Anledning for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds til at tage den op og bhage en hvas Kritik paa den, saa kende vi jo det gamle Ord, at selv Homer kan have sine mindre aarbaagne Djebliffe. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds bemærkede med Hensyn til sit Vædringsforslag under Nr. 14 til § 16, at han her kun havde villet tydeliggøre, hvad han antog, at jeg maatte være enig med ham i. Jeg gjorde forleden Dag gældende, at naar der ikke i Paragraffen var Tale om Ugtsomhed eller Forsæt, kunde Paragraffen kun blive anvendelig, hvor der forelaa Forsæt. Det ærede Medlem vil saa tydeliggøre dette ved at foreslaa, at der skal staa, at „den, som for at besvige Statskassen, foretager Angivelſe“ o. s. v.; men det er noget ganske andet. Det ærede Medlem har her blandet to Ting sammen, Forsæt og svigagtig Hensigt, det falder ikke